

כתב הגנה

בעניין:

התובע

עו"ד אבי חימי, ת.ז. 055698310

מרח' גלעד 14, ראש העין, טלפון 03-6127755
דוא"ל office@himilaw.co.il

ע"י ב"כ עוה"ד אוהד רוזן (מ.ר. 67656) ואו נתן שוורצמן

ממשרד עוה"ד קלעי, רוזן ושות' משרד עורכי דין
מרח' מזא"ה 22א, תל-אביב-יפו
מס' טל: 03-9070770, מס' פקס: 03-9070771
כתובת דוא"ל: office@kalai-rosen.com

- נ ג ד -

הנתבעות

1. עו"ד הילה יחזקאל, מס' ת.ז. 034663393
מרח' דוד בן גוריון 1 (מגדל בסר 2), בני ברק 052-5588944

ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך (מ.ר. 15295) ושי לוי (מ.ר. 36557) ואח'

ממשרד עוה"ד אילן בומבך ושות'
רח' ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות), ת"א, 64239
מס' טל: 03-6932090; מס' פקס: 03-6932091
כתובת דוא"ל: ilan@bombachlaw.co.il

2. אילה חסון נשר

3. חדשות 13 בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד רם זיאן ואו דנה בטאט ואו אוריה זילברבלט

ממשרד עוה"ד עמר, רייטר, ז'אן, שוכטוביץ' ושות'
דרך ששת הימים 30 (מגדל צ'מפיון)
מס' טל: 03-6019601; מס' פקס: 03-6019602
כתובת דוא"ל: mail@ayr.co.il

ב. תמצית הטענות

ב.1. טענות מקדמיות

טענות לסילוק כתב התביעה על הסף

1. מן הדין למחוק מכתב התביעה את כל החלקים המפרטים טענות עובדתיות ומשפטיות שעניינן הוא הוצאת דיבת התובע על ידי הנתבעת, וזאת בהתאם לסמכות בית המשפט לפי תקנה 41(א)(1), ולחלופין לפי תקנה 41(א)(4), לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ט-2018 (להלן: "תקסד"א"). תוצאה זו מתחייבת מן העובדה כי לא פורטו בכתב התביעה יסודות עילת התביעה כנגד הנתבעת בגין הוצאת לשון הרע על התובע. שלושה פגמים עיקריים נפלו בו, בהקשר זה, המחייבים את מחיקתו על הסף.
2. ראשית, בניגוד לדרישת הפסיקה, בכתב התביעה אין פירוט של המלים שהנתבעת פרסמה כביכול בשידורי הנתבעות 2-3 (להלן: "חסון" ו- "ערוץ 13", בהתאמה) ושלטענת התובע (המוכחשת מכל וכל) מהוות את "דבר לשון הרע" כלפיו, אותו הוא מייחס לנתבעת.
3. שנית, כתב התביעה מציין באופן כללי ולאקוני את "גרסת" הנתבעת (למשל, בס' 69), אולם לא רק שאין בו טענה כי גרסה זו מהווה דיבה, אלא שהוא אף אינו מגדיר, מבחין ומפרט את הפרסומים שבגינם נטען כי קמה עילת תביעה כנגדה. בהתאם לדרישות הפסיקה, יסוד הפרסום הוא מיסודות עוולת לשון הרע.
4. שלישית, בבחינת עבירה גוררת עבירה - מאחר שכתב התביעה אינו מציין את הפרסומים שעומדים ביסוד עילות התביעה, חסרה בו אף טענה בדבר היקף האחריות, הנובע לכאורה מכל אחד מהם (השווי גם לטענה הבלתי החלטית בס' 80 לכתב התביעה).
5. הפגמים שלעיל יורדים לשורש כתב התביעה, ומחייבים להורות על מחיקתו.
6. יש לדחות את התביעה כנגד הנתבעת על הסף גם בשל המניעים הפסולים שביסוד הגשתה, והמטרות הנפסדות שנועדה להגשים. כתב התביעה כנגד הנתבעת הוא מופע של התנכלות שמקורה בהטרדה מינית, והוא ביטוי לניסיון בריוני ופסול לאיים עליה בריסוק כלכלי, כדי להטרידה, להשפיע עליה לחזור בה מתלונתה כנגד התובע, ולהשתיקה. שאיפה פסולה נוספת המונחת ביסוד כתב התביעה היא להרתיע נשים אחרות מלחשוף את התנהגותו המינית הפסולה של התובע כלפיהן.
7. הנסיבה הראשונה הנוגעת לעניין היא טענת התובע (המוכחשת מכל וכל) בדבר היקף הנזק הממוני שנגרם לו (7.2 מיליון ₪!). על פי הפסיקה, סכום תביעה חריג הוא יסוד טיפוסי של תביעות השתקה ובענייננו הוא מתגלה במלוא עליבותו. סכום התביעה (שעיקרו נעוץ בטענה לקיומו של נזק ממוני) הוא קיצוני וחסר אחיזה במציאות. הפער בין השיעור המפלצתי של הפיצוי המבוקש בשל הנזק הממוני הנטען (והמוכחש מכל וכל), לבין היעדר מסמכים מהותיים (ולו אחד!) התומכים בקיום הנזק, היקפו או מקורותיו (השווי לטענות בס' 105 לכתב התביעה), זועק לשמיים. על רקע זה ברור כי הסעד המבוקש בגין הנזק הממוני הנטען (והמוכחש מכל וכל) הוא ביטוי ליעדה ההשתקתי-הרתעתי המובהק של התביעה.
8. הנסיבה השנייה הנוגעת לעניין נלמדת מכך שבכלל פרסומי חסון וערוץ 13 המוזכרים בכתב התביעה, לא שודרו אלא שני קטעי הקלטה קצרים של חילופי דברים בין חסון לבין הנתבעת (ראי נספח 5 ע' 56 ו-66-67 וכן נספח 12 ע' 92-94 לכתב התביעה), שתועדו ללא ידיעת הנתבעת, ופורסמו ללא קבלת הסכמתה. לעומת זאת, בריאיון של גיא פלג עם הנתבעת, ששודר בערוץ 12 ביום 17.6.23 (להלן: "ריאיון הנתבעת עם פלג"), מסרה הנתבעת באופן פומבי את התייחסותה לעבירות המין שהתובע ביצע בה, וכן התייחסה לגרסתו השקרית בעניין.

■ תמלול ריאיון הנתבעת עם פלג מצ"ב, כנספח "1" לכתב ההגנה.

9. על רקע זה, סעיף 80ב. לכתב התביעה מייחס לנתבעת הוצאת דיבת התובע, בזיקה לדבריה כי התובע תקף אותה בחדר הנוחיות בסניף ארומה. והנה, הנתבעת מסרה על האירוע לראשונה בראיון עם פלג וחרף זאת התובע נמנע מלתבוע את ערוץ 12 בטענה להוצאת דיבתו. אף בחירה זו מלמדת כי בהגשת כתב התביעה חותר התובע להפעיל על הנתבעת לחץ כלכלי-משפטי קיצוני ובריוני, במטרה להטיל עליה אימה.

10. גם נסיבות הגשת התביעה מצביעות על מניעי הפסולים ומטרותיו הנפסדות של ההליך כאן, ומחייבות את סילוק התביעה. התביעה הוגשה לפני כשלושה חודשים (כמעט שנה וחצי לאחר 30.1.23, היום בו פרסמה חסון כי התובע הטריד מינית את הנתבעת, להלן: "חשיפת חסון"). מעט קודם להגשתה, בליל 26.3.24, שודרה בתוכנית "המקור" בערוץ 13, בהגשת דרוקר, כתבה המבוססת על "תחקיר" כביכול (להלן: "הכתבה"). למעט שיבוש הליכי משפט, לא היה בתוכנית ובכתבה דבר זולת ניסיון מוטע לנסח גרסה המזכה את התובע מעבירות המין שביצע בנתבעת, באמצעות טווית עלילה שקרית ומסולפת.

■ **תוכנית "המקור" מיום 26.3.24, במסגרתה שודרה הכתבה, מצ"ב, במתכונת תמלול ופרט מדיה, כנספחים "2" ו-"2א" לכתב ההגנה, בהתאמה**

11. בהתאם לאותה עלילת-כזב דיבתית, התובע והנתבעת קיימו רומן ובמסגרתו "מפגשים אינטימיים" שהיו (בלשון התובע, ע' 8, ש' 16-17) "לא רק בהסכמה, גם בהדדיות מלאה, שלא לומר יותר מכך". לפי אותה גרסת עוועים, האשמות הנתבעת כי התובע ביצע בה עבירות מין הן בדיות שקריות שהורתן בקשר שקשרה עם חורשי רעתו (שזהותם לא הוצגה בכתבה, אף כי פוזרו בה רמזים סותרים בדבר זהותם), לטפול עליו עלילת שווא, כדי לסלקו מתפקידו הציבורי, ולשים סוף לפעילותו כנגד הרפורמה המשפטית.

12. למחרת בבוקר, פחות מיממה (!) משידור הכתבה, נמסר לנתבעת מכתב התראה, שבו נדרשה לפצות את התובע בגין הנזק הדמיוני שכביכול נגרם לו. סמיכות הזמנים מצביעה, כמובן, על תכנון מוקדם. מכתב ההתראה היה שלב מקדים לכתב תביעה שהוכן מראש, ורק המתין למועד השידור. זה הטעם המסתבר לכך שכתב התביעה הוגש ביום שהוגש. לאור הנסיבות כאמור, ברי כי היה זה היום "המתאים" ביותר להגישו.

13. הלם ומורא (Shock and Awe) הוא שמה של דוקטרינה צבאית, שהוצעה על ידי Harlan K. Ullman and James P. Wade במחקר שפורסם ב 1996. עניינה של הדוקטרינה הוא בהפעלת עוצמה צבאית וטכנולוגית לצורך השתלטות צבאית החלטית וזריזה. עקרונות הדוקטרינה גורסים הפעלת עוצמות מסוגים אלה באופנים שיכוונו ליצור אפקט פסיכולוגי, אשר ינטרל את רצונו של היריב להתנגד ולהילחם חזרה. שמה המוכר של הדוקטרינה מבטא את טיבו של האפקט המיוחל.

14. בחירת התובע לשלוח את מכתב ההתראה פחות מיממה לאחר שידור הכתבה, ולהגיש את כתב התביעה שבעה ימים אחר כך, נועדה ליצור בנתבעת אפקט של הלם ומורא, כדי להשיג תוצאה פסיכולוגית דומה.

15. יתרה מזאת, הכתבה שודרה בשעות צפיית שיא, ומאות אלפי צופים צפו בה. הגשת כתב התביעה גם לוותה בחשיפה ציבורית רחבה, בעקבות הדוידהוד תקשורתי ניכר.

■ **פרסומים בדבר הגשת תביעת התובע כנגד הנתבעת מצ"ב כנספח "3" לכתב ההגנה**

הדעת נותנת כי מתלוננות בכוח נחשפו לידעות בדבר הגשת כתב התביעה, ולסכום התביעה המופרז אשר זכה בהן להדגשה יתרה. דעת לנבון נקל כי הן הבינו מפרסומים אלה בדיוק את המסר שהתובע ביקש להעביר להן, באמצעות הגשת כתב התביעה בליווי הדוידהוד תקשורתי משמעותי כל כך. עיקרו - מי שתעז להגיש תלונה כנגד התובע, תחשוף עצמה לסיכון חמור.

16. מכלול הנסיבות שלעיל מוביל למסקנה כי לתביעה מניעים פסולים ומטרות נפסדות. בהגשת כתב התביעה עשה התובע שימוש לרעה בהליכי משפט, בסתירה בוטה לעקרונות היסוד ולתכלית תקסד"א (השווי לתקנות 1, 3(ב) ו-4 לתקסד"א). בנסיבות אלה, על בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה מכוח סמכותו לפי תקנה 43 לתקסד"א, ולחלופין - על מחיקת כתב התביעה, מכוח סמכותו לפי תקנה 42 וכן תקנה 41(א)(2) לתקסד"א.

17. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על דחיית התביעה על הסף, מכוח סמכותו לפי תקנה 43 לתקסד"א, גם על יסוד ההכרה כי "מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה". לאחר שהתובע פגע מינית בנתבעת מספר פעמים, הוא מעז להגיש כנגדה תביעה לחיובה בפיצויים על נזקים (מוכחשים) שמקורם הנטען (והמוכחש) הוא במתן פומבי (הן על ידה, אך בעיקר שלא על ידה) לפגיעותיו בה. בעזות פנים בל-תתואר שכזו אין הדין מכיר; הדין שולל מעברייני את הזכות לתבוע פיצוי על נזק שלטענתו נגרם לו אגב ביצוע מעשה עבירה, ומונע מתן סעד לבעל דין המייסד את תביעתו על מעשים הנוגדים את החוק. לא רק הדין מחייב את דחיית התביעה על הסף, אלא אף שיקולי מדיניות משפטית - השיקול להימנע מעידוד הפרת חוק, והשיקול שלא להרתיע מתלוננות אחרות.

18. בנוסף, מן הדין לדחות על הסף את התביעה כנגד הנתבעת, עד כמה שעניינה הפגיעה הנטענת בפרטיות התובע והטרדתו המינית לכאורה, שכן אפילו אם תתקבלנה טענותיו (המוכחשות) של התובע בדבר נסיבות חשיפת מבושיו בפני הנתבעת, ובדבר חלקה בהפצת התמונה ברבים - דינו של חלק זה בתביעה להידחות לגופו. המסקנה האמורה מתחייבת מההכרה כי התובע ידע והעריך - ולמצער היה עליו לדעת ולהעריך - את הסיכון הרגיל הנלווה למעשהו בנסיבות ביצועו, ואת הנזק העלול לנבוע כתוצאה מהתממשותו, ויש לראות בו, בנסיבות כאלה, כמי שהסכים לשאת בנזק שייגרם. כיוון שאין לתובע לחלץ אלא על עצמו, אין מקום לבירור תביעה המיועדת לפרוק מכתפיו את האחריות לנזקיו (המוכחשים), ולהעמיסה על כתפי הנתבעת.

טענות לתיקון כתב התביעה

19. לחלופין, אם לא תסולק התביעה על הסף, מתבקש בית המשפט הנכבד להפעיל את סמכותו לפי תקנה 46(א) לתקסד"א, ולהורות על תיקון כתב התביעה, כך שיעלה בקנה אחד עם החובה, הקבועה בתקנה 15(א)(1) לתקסד"א, לצרף לכתב התביעה "העתק של כל מסמך מהותי וכל כתב אחר המשמש ביסוד הנטען בכתב הטענות". חובה זו הופרה על ידי התובע לפחות בשלושה מקרים.

20. בראיון הנתבעת לפלג, המוזכר בס' 42 לכתב התביעה, הצהיר התובע כי "אתייצב לכל מקום למסור את גרסתי המפורטת שמגובה בראיות על הקשר הזה" (ע' 13, ש' 20 - ע' 14, ש' 1). חרף האמור, בכתב התביעה מעלה התובע טענה לקיומו של "רומן" ומוזכרים בו, מספר פעמים, איכונים האמורים ללמד על ביקוריו התכופים בבית מגורי הנתבעת (ראי ס' 25, 51, 63 ו-85 לכתב התביעה). ברם, העתקים של איכוני הרכב ו/או הסלולר הנטענים לא צורפו לכתב התביעה. כמו כן, כתב התביעה כולל טענות בדבר שיעור הנזק הממוני ומקורותיו (ראי ס' 11, 105 ו-110 לכתב התביעה). אולם שום העתק של מסמך מהותי בעניינים אלה לא צורף לכתב התביעה. לבסוף, ס' 41 ו-98 לכתב התביעה מייחסים לנתבעת "תפוצה נרחבת של תמונות אינטימיות של התובע" (כלשון ס' 41), ועל יסוד כך נטען לפגיעה בפרטיות התובע ולהטרדתו המינית על ידי הנתבעת. גם העתקי "התמונות האינטימיות" לא צורפו לכתב התביעה.

21. החובות להבטיח את קיומו ההוגן והיעיל של החליף, ולהעמיד לבירור את השאלות "האמיתיות" הדרושות להכרעה שלמה ויעילה בסכסוך, מצדיקות כי בית המשפט הנכבד יקפיד עם התובע במימוש חובתו לפי תקנה 15(א)(1) לתקסד"א, ובהתאם - יורה עליו לתקן את כתב התביעה, כך שיצורפו לו כל

העתקי המסמכים המהותיים המתעדים איכוני רכב וסלולר, וכן כל העתקי המסמכים המהותיים הנוגעים לנזק הממוני הנטען, וכן כל העתקי התמונות שלפי הנטען הפיצה הנתבעת ברבים.

22. ודוק: ההלכה הפסוקה (רע"א 5649/16 מדינת ישראל נ' אגרסקו חברה ליצוא חקלאי בע"מ (בפירוק) (13.10.16)) מורה כי יש להכריע בבקשה לאכיפת תקנה 15 לתקסד"א בשלב החלפת כתבי הטענות, שכן מחדל בעל דין לצרף את המסמכים המהותיים כבר לכתב הטענות הפותח את ההליך, אינו משקף "רק" הפרה של הוראת התקנה, אלא צפוי להסיט את התובענה כולה ממסלולה הדיוני התקין.

2.ב. תמצית טענות ההגנה בזיקה לעילת התביעה

23. התובע פגע מינית בנתבעת, מספר פעמים, ולאחר שמקצת קלונו נחשף, הוא לא הודה ולא התנצל, אלא בחר להכחיש את אחריותו, ולהימלט מהדין באמצעות הוצאות דיבה מזוועות על הנתבעת, פגיעה בפרטיותה וכינון מפעל פרסומים שנועד לשבש הליכי משפט, לתאם עדויות, להשפיע על עדים ולהטרידם. עיון בכתב התביעה יגלה על אתר כי חלק הארי שלו מכון לחסון ולערוץ 13. בחלק הקטן המתייחס לנתבעת, יש התנכלות שמקורה בהטרדה מינית, ותכלית הגשתו היא להרתיע אותה ונשים נוספות מלחשוף את מעשיו הפסולים של התובע, כדי שיישא באחריותו להם.

24. בין הנתבעת לבין התובע לא התקיים כל קשר אינטימי, רומנטי או מיני. הנתבעת לא הייתה מאהבת של התובע ולא התאהבה בו. טענת הרומן היא שקרית, מתחילתה ועד סופה, בשלל גרסאותיה, שאף אחת מהן לא נכונה. כמו כן, בניגוד לטענות התובע, הנתבעת לא תיעדה את מעשה ההטרדה המינית שביצע בה ביום 13.12.2021 בהקלטת סרטון הוידאו או רצף תמונות, אלא בדרך צילום תמונת מסך בודדת של מעשה עינוגו העצמי, ועשתה כן משום שלא הייתה זו הפעם הראשונה בה נהג כך. כל טענה שהתובע העלה בדבר הקלטת סרטון וידאו או בדבר "תמונות" שצילמה היא טענה שקרית.

25. התובע אינו אדם אמין. לפי גרסתו (המוכחשת) - שנולדה באיחור, רק לצורך התחמקות מנשיאה באחריות פלילית בשל עבירות המין שביצע בנתבעת - הוא הונה ורימה בשיטתיות, משך תקופה ארוכה, את האנשים הקרובים אליו ביותר, ואף הפר חובות אמון מקצועיות (הפרה בה הודה והורשע לפי הודאתו בפני ועדת האתיקה של הלשכה, אבל את דבר קיומן "שכח" לציין בכתב התביעה). בכל אלה הסב התובע פגיעה חמורה באמון הציבור בלשכת עורכי הדין, ובמערכת המשפט והשפיטה.

26. כאילו לא די בהודאת התובע כי הוא חסר אמינות באופן קיצוני, מצטרפות אליה עובדות המקרה ומלמדות שהתובע אף מנוכר לרעיון האחריות האישית - חרף הזדמנויות רבות לעשות כן, הוא לא הביע אפילו בדל חרטה על מעשיו, ולא עתר למחילת הנתבעת על פגיעותיו בה. ההיפך הוא הנכון. משהתגלה בקלונו, בחר התובע לנוס מקבלת הדין, תוך הפצה סייטונית של שקרים וארס, והעמקת הרס. התחנות במסע עוועים זה של הימלטותו תוארו בפירוט בכתב התביעה, שהנתבעת הגישה כנגד התובע ונתבעים נוספים.

■ כתב התביעה בת"א 43821-07-24 מצ"ב, כנספח "4" לכתב ההגנה

27. לפני מספר חודשים התובע עלה שלב נוסף במסכת פגיעותיו בנתבעת והתנכלויותיו לה. מיד לאחר שידור הכתבה המוציאה את דיבתה, אשר נצפתה על ידי קהל רב והתבססה על "תחקיר" מוטה ושקרי שהוא וחבר מרעיו היו עיקר מקורותיו, מיהר התובע להגיש נגדה את כתב התביעה הנוכחי (ולהדהד באמצעי התקשורת את דבר הגשתו). כתב התביעה אוצר תביעה מופרכת, מנופחת, המונחת על כרעי תרגולות מבחינה עובדתית, ונטולת יסוד מבחינה משפטית.

28. כיוון שבמסגרת הכתבה והתביעה גם יחד, ייחל ומייחל התובע כי הציבור ובית המשפט יתנו אמון בגרסתו, לא למותר להזכיר את תמציתה. לפי עיקרה, התובע אינו עברין מין, אלא קורבן של מזימה שקשרו נגדו "כוחות השחור", "ציר הרשע" - אשר הנתבעת, קורבן עבירות המין של מעשיו, היא חלק

מהם, לשיטתו, כדי לערוך בו "חיסול ממוקד", ולהורידו ממעמדו הציבורי הרם, "בשיטות מאפיוניות של שטאזי", בשל בולטות פעילותו כנגד הרפורמה המשפטית.

29. הזיה פרועה זו, שתוכנה הולם תיאוריית קשר פרנאידית, ועצם הטחתה בנתבעת מהווה פגיעה קשה (נוספת בשרשרת) בזכותה לשם טוב, לשוויון ולכבוד – היא לז גרסת התובע.

30. גרסה זו, עליה חזר התובע בפרסומים שונים, היא הצור ממנו נחצבה התביעה הנוכחית. על כן, נוח לה לתביעה זו שלא באה לעולם יותר משבאה. אולם כיוון שנבראה, ראוי לה שתידחה על הסף, ולחלופין – לגופה. לאחר שישלוקה מפניו, על בית משפט נכבד זה לחייב את התובע בהוצאות ניכרות, שישקפו את מורת הרוח השיפוטית הראויה מעצם הגשתה, לאור נסיבותיה ותכנה.

ב.3. טיעונים לעניין הסעד המבוקש

31. הנתבעת מכחישה מכל וכל את אחריותה לביצוע מעשה עוולה כלשהו.

32. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנזק הנטען (ממוני ושאינו ממוני כאחד). מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, התביעה אינה מבארת את שיעור הנזק המיוחס לכל עוולה, אף לא את שיעור האחריות לנזק, המיוחס לכל מעוולת לכאורה. ליקויים אלה מלמדים הן על סתמיות הטענה לקיומו של נזק ותכליתה הפסולה והן על ניסיונו הפסול של התובע לפגוע בזכות הנתבעת להתגונן מהתביעה.

33. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם נגרם לתובע נזק (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהוא נרפא לחלוטין בכתבת "המקור".

34. בנוסף, הנתבעת תטען כי התובע לא ציין בכתב התביעה (אף לא בנספחים) פרטים מספקים על נזקו הממוני הנטען (והמוכחש), כנדרש בדין.

35. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת מכחישה מכל וכל קיומו של קשר סיבתי בין הנזק הנטען בתביעה לבין העובדות המוזכרות בה (ומוכחות), המתארות (באופן כוללני ועמום) את מעשיה (המוכחשים כשלעצמם).

36. בנוסף, או לחלופין, אשמו התורם של התובע - ולחלופין, אשמן של הנתבעות האחרות, או של גורמים אחרים - היה הסיבה המכרעת לנזק (סעיף 2)64 לפקודת הנזיקין, להלן: "הפקנ"ז"), והביא לקטיעת הקשר הסיבתי הנטען.

37. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת פטורה מאחריות לנזק הנטען נוכח הגנות רבות העומדות לה לפי החוק, לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הפרטיות"), לפי החוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק ההטרדה"), ולפי הפקנ"ז, כמפורט בכתב הגנה זה.

38. בנוסף, או לחלופין, גם אם תוטל על הנתבעת אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שהתובע חדל מלנקוט אמצעי כלשהו להקטין את נזקו, ולמצער לא נקט אמצעים סבירים להרים את הנטל המוטל עליו בהקשר זה, ולפיכך הנזק הנטען - ולמצער חלקו הארי - אינו בר פיצוי כלל.

39. בנוסף, או לחלופין, גם אם תוטל על הנתבעת אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שתרומת התנהגותה לקרות הנזק נמוכה לאין שיעור מתרומת התנהגותו של התובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלל, ולמצער יש להפחיתם במידה ניכרת (סעיף 68(א) לפקנ"ז).

40. בנוסף, או לחלופין, גם אם ייקבע כי הנתבעת ביצעה מעשה עוולה כלשהו - טענה המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שאין להטיל עליה אחריות לנזק הנטען, מאחר ואינו קשור במישרין למעשה (סי' 176) לפקנ"ז).

41. בנוסף, או לחלופין, גם אם תוטל על הנתבעת אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שמידת אחריותה לנזק נמוכה לאין שיעור ממידת האחריות של הנתבעות האחרות, או

של גורמים אחרים, לו, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלל, ולמצער יש להפחיתם במידה ניכרת (סעיף 84 לפקני"ז).

42. בנוסף, או לחלופין, גם אם תוטל על הנתבעת אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי בשל מעשיו הפגומים של התובע - החל במלחמה התקשורתית הנבזית שאסר עליה, המשך בשיבוש הניכר של מהלכי משפט שעסק בו, וכלה בהוצאת דיבתה - מן הדין שלא לחייבה בפיצויים כלל, ולמצער יש להפחיתם במידה ניכרת (סעיף 22 לחוק).

ג. פירוט העובדות ומידע נוסף שתכליתו הבהרת המחלוקת ומיקוד הפלוגות

43. כל עובדה בכתב ההגנה נטענת במצטבר ו/או על דרך ההשלמה לכל עובדה אחרת הנטענת בו, למעט עובדות הנטענות למיטב ידיעת הנתבעת.

כל עובדה בכתב ההגנה אשר נטען במפורש כי הינה למיטב ידיעת הנתבעת, נטענת לחלופין ו/או במצטבר ו/או על דרך ההשלמה לכל עובדה אחרת הנטענת בו.

כל טענה משפטית בכתב ההגנה נטענת לחלופין ו/או במצטבר ו/או על דרך ההשלמה לכל טענה משפטית אחרת הנטענת בו, והכל - לפי הקשר הדברים והדבקם;

אין באזכור עובדה ו/או בהצגת טענה משפטית כלשהן בכתב ההגנה כדי להעביר את נטל ההוכחה ו/או נטל הראיה מהתובע באף עניין שנטלים אלה היו מוטלים עליו, אלמלא אזכור העובדה ו/או הצגת הטענה המשפטית.

הנתבעת כופרת באמיתות כל מסמך שצורף לכתב התביעה כנספח ובאמיתות תכנו, למעט מסמך שבאמיתותו ו/או באמיתות תכנו מודה הנתבעת במפורש;

בכל מקום בכתב ההגנה בו הכחשת עובדה או טענה בכתב התביעה קודמת לפירוט עובדות וטענות הנתבעת, אין בפירוט כדי לגרוע מכלליות ההכחשה שקדמה לו;

כל הנספחים המצורפים לכתב ההגנה מהווים חלק בלתי נפרד הימנו;

כל ההדגשות בכתב ההגנה הן של הח"מ, אלא אם צוין אחרת, בסמוך להדגשה.

44. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 1 לכתב התביעה מחוסר ידיעת הפרטים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי אין ממש במידות התרומיות שכתב התביעה מייחס לתובע, בהינף מקלדת בלבד. כפי שמסרה הנתבעת במשטרה, בסמוך לחשיפת חסון, יצרה עימה קשר אישה לא מוכרת, ממספר חסום, ומסרה לה כי התובע פגע מינית אף בה.

45. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 2 ו- 4 לכתב התביעה. הנתבעת כופרת גם בניסיון הנואל לייחס לה אחריות לפרטי הפרסום של חסון וערוץ 13, המתוארים באופן לאקוני בס' 2 ומכוסים בשכבה עבה של עמימות עובדתית בס' 3 ("בגרסאות כאלה ואחרות", והשווה לטענת "הגרסה הכוזבת" שבס' 7) וס' 8 ("הנתבעת 2 לא הסתפקה בדיווח על גרסתה של הנתבעת 1, והוסיפה 'תובנות' ו'פרשנויות' משל עצמה, כוזבות שקריות ודיבתיות אף הן") לכתב התביעה.

46. בניגוד להלכה הפסוקה, בכתב התביעה לא פורטו תוכן הדיבה ונסיבות הפרסום (הפרסומים?) בגינו (בגינם?) מבקש התובע להטיל על הנתבעת (להבדיל מחסון וערוץ 13) אחריות בשל הוצאת דיבתו.

47. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 3, 41, 93 ו- 98 לכתב התביעה. עוד טען הנתבעת כי ס' 41 ו- 98 לכתב התביעה מייחסים לה "תפוצה נרחבת של תמונות אינטימיות של התובע" (כלשון ס' 41), ולפיכך התמונות האמורות הן בבחינת מסמכים מהותיים, אשר התובע היה חייב לצרפם לכתב התביעה, בהתאם לחובה המעוגנת בתקנה 15(א)(1) לתקסד"א.

48. בנוסף, מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה ברישא לסעיף הקודם, ומטענותיה המקדמיות, הנתבעת תטען כי את הטרדתה המינית על ידי התובע ביום 13.12.21 תיעדה בתמונת מסך בודדת (ולא "תמונות" כנטען בסעיפים 41 ו-98 לכתב התביעה). הנתבעת תטען כי לא הפיצה ברבים את התמונה האמורה, ולא פרסמה אותה ברבים, אלא מסרה אותה לעורך דינה, עדי כרמלי בלבד, כדי להיוועץ עמו בעניינה. נסיבות אלה של מסירת התמונה אינן כרוכות בהשפלתו של התובע או ביזויו.
49. בנוסף, תטען הנתבעת כי בנסיבות מסירת התמונה, כאמור לעיל, אין הפרה של חובת סודיות כלשהי, לרבות לא כזו הנסמכת על טענת רומן בדויה (מוכחשת מכל וכל), ולפיכך יש לדחות את הטענה כי מסירתה, בנסיבותיה, מהווה הפרה של הוראת ס' 7(2) לחוק הפרטיות.
50. בנוסף, תטען הנתבעת כי התמונה אינה "ידיעה" אלא מידע (השווה בין סעיפים 9(2) ו-17 לחוק הפרטיות) ועל כן מסירתה, בנסיבותיה, אינה מהווה הפרה של הוראת ס' 9(2) לחוק הפרטיות.
51. לחלופין, תטען הנתבעת כי כתב התביעה אינו מאזכר כל עובדה בדבר מטרתו של התובע במסירת "הידיעה" (כלומר ביצוע העבירה) לנתבעת, ובה בעת נטען בס' 93 לכתב התביעה כי מסירת התמונה על ידיה לעורך דינה לצורך היוועצות, עומדת בניגוד לאותה מטרה (שכאמור, לא בוארה). די במחדל זה כדי לדחות את הטענה כי מסירת התמונה, בנסיבותיה, מהווה הפרה של הוראת סעיף 9(2) לחוק הפרטיות.
52. בנוסף, או לחלופין, תטען הנתבעת כי ביצוע עבירת מין ותיעודה אינם כלל עניינים פרטיים של התובע, אף לא עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים, ובפרט לא במובנם של מונחים אלה בס' 9(2) ו-11(2) לחוק הפרטיות. בעצם ביצוע עבירת מין כלפיה, הוציא עצמו התובע, מבצע העבירה, מרשות היחיד, והטביע במו ידיו חותם ציבורי על מעשה העבירה ועל הראיה לקיומו. ואמנם, אין זה מקרה כי ס' 93 לכתב התביעה אינו מפנה לחלופה בס' 11(2) לחוק הפרטיות שעניינה "התנהגותו ברשות היחיד".
53. לחלופין, תטען הנתבעת כי גם אם מסירת התמונה, בנסיבותיה, פגעה בפרטיות התובע - טענה המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שלכל היותר הייתה זו פגיעה של מה בכך, שאין בה ממש. לפיכך, בהתאם לס' 6 לחוק הפרטיות, אין בה כדי להקים לתובע זכות תביעה.
54. בנוסף, או לחלופין, תטען הנתבעת כי גם אם מסירת התמונה, בנסיבותיה, פגעה בפרטיות התובע פגיעה שיש בה ממש - טענה המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שהפגיעה לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות, ומכל מקום נעשתה בתום לב, בנסיבות בהן הייתה מוטלת על הנתבעת חובה מוסרית וחברתית לעשותה, ולפיכך עומדת לה ההגנה לפי ס' 18(2)(ב) לחוק הפרטיות.
55. בנוסף, או לחלופין, תטען הנתבעת כי גם אם מסירת התמונה, בנסיבותיה, פגעה בפרטיות התובע פגיעה שיש בה ממש - טענה המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שהפגיעה לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות, ומכל מקום נעשתה בתום לב, לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבעת, ולפיכך עומדת לה ההגנה לפי ס' 18(2)(ג) לחוק הפרטיות.
56. בנוסף, או לחלופין, תטען הנתבעת כי גם אם מסירת התמונה, בנסיבותיה, פגעה בפרטיות התובע פגיעה שיש בה ממש - טענה המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שהפגיעה לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות, ומכל מקום נעשתה בתום לב, ושיקפה הבעת דעה על התנהגות התובע, אופיו ומעשיו, כפי שהתגלו בהתנהגות שתועדה בתמונה, ולפיכך עומדת לנתבעת ההגנה לפי ס' 18(2)(ו) לחוק הפרטיות.
57. בנוסף, תטען הנתבעת כי הטענה בס' 98 לכתב התביעה מבוססת על פירוש מעוות של הוראת ס' 3(א)(5) לחוק הטרדה. לפי אותו פירוש, אם מתקיימים כל שאר התנאים הנקובים בסעיף להטלת אחריות (אשר את התקיימותם בנסיבות העניין מכחישה הנתבעת), אזי קורבן עבירת מין שלא קיבל את הסכמת מבצע העבירה לעשות שימוש בתיעוד העבירה לצרכי היוועצות משפטית בעניינה, או לצורך כל עניין אחר הנוגע להגנה משפטית על זכויותיו, כקרבן עבירה(!) - יישא באחריות בגין הטרדה מינית של מבצע העבירה(!). מדובר בפירוש הנוגד את תקנת הציבור, עושה פלסתר מתכלית

- חוק ההטרדה, ומנוגד לתכלית ההוראה. כיוון שטענת התובע בס' 98 לכתב התביעה נסמכת על פירוש לקוי זה של ההוראה, יש לדחות את הטענה הנסמכת עליו.
58. לחלופין, תטען הנתבעת כי על ההסכמה מכללא של התובע למסירת התמונה, בנסיבותיה, יש ללמוד מנסיבות העושה והמעשה, כמוסבר לעיל.
59. בנוסף, או לחלופין, תטען הנתבעת כי בשים לב לנסיבות מסירת התמונה, היקף המסירה ומטרתה היא פעלה בתום לב ומסירתה נעשתה למטרה כשרה. לפיכך, עומדות לה ההגנות לפי ס' 3(א)(5)(א)-ו(ב) לחוק ההטרדה.
60. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 5 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי מעולם לא קיימה "יחסים אינטימיים" עם התובע, ואף לא היו ביניהם "מפגשים אינטימיים" בהסכמה - לא "במצאות" ולא "בשיחות וידאו". התובע תקף אותה במציאות, ביום 28.6.2020 ואף הטרד אותה מינית בשתי "שיחות וידאו", בשני מועדים שונים במחצית השנייה של שנת 2021. כל אחד מהמעשים המיניים האלו נכפה על הנתבעת, מבלי שהתובע ביקש ומבלי שקיבל את הסכמתה להיות צד להם.
61. בהקשר זה, הנתבעת תוסיף ותטען כי בתשתית כתב התביעה פרושה קדם הנחה מוזרה, אשר שלל טענות הפזירות בו חושפות במפורש את קיומה המובלע (ראי, למשל, זו שבס' 99 לכתב התביעה). לפי אותה קדם הנחה, מעצם קיומו של הרומן הנטען (והמוכחש מכל וכל) בין התובע לבין הנתבעת, נובעת בדרך כלשהי, הסכמה לכל אחד ואחד מהמגעים המיניים אשר, לפי הנטען בכתב התביעה (ומוכחש מכל וכל), התקיימו ביניהם. ברם, לקדם הנחה מופרכת זו אין על מה לסמוך, מבחינה עובדתית ונורמטיבית גם יחד.
62. למעלה מן הצורך, יודגש מה שניתן היה לקוות שלא יישכח - מערכת יחסים אינטימית, כשלעצמה, אינה מקימה "חזקת הסכמה", ואינה יכולה לבוא תחת יסוד ההסכמה. היא אינה מיתרת את החובה של צד לה לקבל את הסכמת הצד האחר, וזאת ביחס לכל אחד ואחד מהמגעים המיניים ביניהם, שהרי הכרח הוא שכל אחד ואחד מהם יהיה "ברצון שניהם ובשמחתם", כדברי הרמב"ם ביחס לבני זוג המצויים בברית נישואין (דעות ה, ד).
63. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 6 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת מכחישה מכל וכל את הטענה כי בין התובע לבין התקיים "קשר אינטימי מוסכם וממושך". ממילא מכחישה הנתבעת אף את הטענה כי בידי התובע ראיות על קיומו.
64. בנוסף, הנתבעת תדגיש כי בעוד בס' 6 לכתב התביעה נטען כי לפי "מיטב הידיעה" של התובע, מקור המידע של חסון הם "יריבים פוליטיים מרים" שלו (ולפי ס' 482. לכתב התביעה, כך הוא, ולא רק לפי מיטב הידיעה), הרי שבס' 4 לכתב התביעה נטען, בסתירה ברורה לכך, כי "הידיווח העיתונאי של הנתבעת 2" מקורו "בגרסה כוזבת, שנמסרה על ידי" הנתבעת.
65. בנוסף, הנתבעת תטען כי אם יימצא כי הפרסומים של חסון וערוץ 13 מהווים לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת) הרי שאותם גורמים עלומים - הם, ולא היא - נושאים באחריות על הוצאת דיבתו בהם, כיוון שהם היו "האדם שהביא את דבר לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו" (בלשון ס' 11(א) לחוק).
66. בנוסף, הנתבעת תטען כי חסון הייתה זו שפנתה אליה, בסוף חודש ינואר 2023, ומסרה לה כי הגיעה לידיה תמונה של התובע מעורטל, ונדע לה כי "נעשה מעשה חמור כלפיך, מצד אבי חימי". הנתבעת מסרה לחסון כי היא אינה מעוניינת להגיב, וניתקה את השיחה. חסון לא הרפתה מהנתבעת, אלא חזרה והתקשרה אליה ועמלה לשכנע אותה לדבר על פגיעתו של התובע בה. לאחר שכנועים רבים, הנתבעת אישרה כי התובע פגע בה מינית, מספר פעמים, אולם הוסיפה וביקשה מחסון שלא לערב אותה בפרסום. היא אף דרשה וקיבלה מחסון את הבטחתה כי לא תחשוף את זהותה.

67. בנוסף, הניסיון המלאכותי להציג את הנתבעת כמקור המידע לחשיפת חסון, פרסומיה ופרסומי ערוץ 13 בעניין התובע, ובכך להטיל עליה אחריות בגין הוצאת דיבתו הוא תמוה במיוחד, מסיבה בוטה נוספת. **המעין בכתב התביעה יגלה כי אין בו ערעור על שום דבר שפורסם בכתבה בתוכנית "המקור"** (פרסום שפגע קשות ובמכוון בשמה הטוב, בפרטיותה, ובזכותה לכבוד ולשוויון של הנתבעת), חרף שלל כזביה וסילופיה. **כלום נעלמה מהתובע העובדה כי באותה כתבה מקולסת גורמים שאינם הנתבעת (אך כאלה שזהותם לא נחשפה בכתבה) תוארו כאלה שפנו לחסון, ומסרו לה את תמונת התובע מעורטל ואת המידע הנוגע לה?**

68. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 7 לכתב התביעה**, לעניין עצם קיום הפרסומים (שלא זוהו), וכן לעניין תכנם, וזאת מחוסר ידיעת הפרטים.

69. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 8 לכתב התביעה**, לעניין עצם קיום הפרסום (שלא זוהה) וכן לעניין תכנו, וזאת מחוסר ידיעת הפרטים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי בעימות שנערך בינה לבין התובע במשטרה הודה התובע כי הסתייע באיש יחסי הציבור רונן צור.

70. **בנוסף, הנתבעת טוען כי טענתו של התובע לקיומו של רומן ביניהם (להלן: "טענת הרומן") היא שקרית, מתחילתה ועד סופה, בשלל גרסאותיה, שאף אחת מהן אינה נכונה.** בהקשר זה תוסיף ותטען כי התובע העלה את טענת הרומן הכוזבת לתכלית כפולה: יצירת סחריר שיפחית את עוצמת הגינוי הציבורי של מעשיו הפסולים, ויצירת אפיק להימלטות מנשיאה באחריות פלילית בגין עבירות המין שביצע כלפי הנתבעת. **שקריות טענת הרומן גלויה הן מכבישתה, הן מהמנעד בין גרסאותיו השונות של התובע, מעת העלאתה ואילך, הן מהיעדרן של ראיות חיוניות לאימותה.**

71. לעניין זה טען הנתבעת כי **התובע לא העלה את טענת הרומן בשיחה בינו לבין חסון, עת זו ביקשה את תגובתו עובר לשידור הידיעה כי הטריד מינית את הנתבעת.** כמו כן, טענת הרומן **לא עלתה בתגובה בכתב שמסר התובע לחסון, אשר פורסמה בתום שידור חשיפת חסון.**

72. **בנוסף, הנתבעת טוען כי משבחר התובע לתת פומבי לטענת הרומן הכבושה (והמוכחשת מכל וכל), הוא לא חדל לשנות את גרסתו (השקרית) בדבר מועד תחילתו ומשכו.** בעוד **בפעם הראשונה** (בריאיון של התובע לגיא פלג, אשר שודר ביום 31.1.23, יום לאחר שידור חשיפת חסון) טען, לא פעם אחת אלא מספר פעמים, כי "הרומן" נמשך 3-4 שנים (בניגוד לטענות השקריות בס' 18.1. ו-42 לכתב התביעה).

■ **ריאיון התובע עם פלג מצ"ב, במתכונת תמלול ופרט מדיה, כנספחים "5" ו-"5א" לכתב ההגנה, בהתאמה.**

73. **בפעם השנייה** (בכתבת "המקור") טען כי "בקמפיין הבחירות שלי לראשות הלשכה, שם הכרתי אותה ובמהלך החודשים לאחר מכן היה לי קשר אינטימי איתה מספר פעמים" (ע' 2, ש' 14-15). ודוק: מערכת הבחירות התקיימה ב 2019. לעומת אלה, **בבדיקת הפוליגרף** שלפי טענת התובע (המוכחשת) נערכה לו במסגרת "תחקיר" שהוביל לכתבת "המקור", אשר העתק ממצאיה צורף כנספח 1 לכתב התביעה, נשאל התובע על קיום רומן "במשך שנתיים". לבסוף, **בכתב התביעה** נטען כי "הרומן" נמשך "כשנה וחצי" (ס' 23-24 לכתב התביעה), ובתקופה שהנתבעת בכלל הייתה בקשר זוגי, במהלכו התגוררה עם אדם אחר(!).

74. בנוסף, הנתבעת טוען כי כתב התביעה מעלה **טענה כבושה (שקרית ומוכחשת) לקיום מופעים נוספים של הרומן הבזוי, מעבר לאלה שהתובע טען להתקיימותם בכתבה** (בזו פורסם כי בין התובע לבין הנתבעת התקיימו ארבעה "מפגשים אינטימיים", ואילו בס' 25 ו-26 לכתב התביעה פורטו, בצד אלה, גם מפגשים שהתקיימו לכאורה בביתה של הנתבעת ובמשרדו של התובע וכן "מספר שיחות וידאו אינטימיות"). **חסרון של ראיות התומכות בטענה כבושה זו מצטרף לעצם כבישתה, כדי לחייב את המסקנה בדבר שקריותה.**

75. בנוסף, ולמען הסר כל ספק, הנתבעת תבהיר כי אף הטענות שפורסמו בכתבת "המקור" בדבר מופעי הרומן הן שקריות, והראיות התומכות בהן הן מפוקפקות, לשון המעטה. למעשה, **התובע לא הציג מעולם שום ראיה אפילו לקיומו של בילוי משותף יחיד, שלו ושל הנתבעת בגפם, לכל אורכה (המשתנה) של תקופת "הרומן"**.
76. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 9 לכתב התביעה** לעניין עצם קיום הפרסומים, וכן לעניין פרטי תכנם, וזאת מחוסר ידיעת הפרטים.
77. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 10 לכתב התביעה**. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען בהקשר זה כי התובע השקיע משאבים ניכרים ונקט אמצעים פסולים רבים במטרה למלט עצמו מנשיאה באחריות פלילית לעבירות המין שביצע, ואלה נשאו פרי. בסיועם, היטה התובע את דעת הקהל ורשויות החקירה ממנו אל עבר הנתבעת, וכך במקום שייחשב "בעיני הציבור" למה שהינו - עבריין מין, הפך התובע "בעיני הציבור" לקורבן עלילת שווא מצד הנתבעת וגלריה משתנה של גורמים אחרים, אשר זהותם מוכרת רק בכוח דמיונו של התובע.
78. **הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 11 וס' 104-110 לכתב התביעה**. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען בהקשר זה כי **לתובע לא נגרם כל נזק, וחזקה שאילו היה נגרם לו נזק ממוני בשיעור כלשהו, הרי שהיה עומד בחובתו לפי תקנה 15(א)(1) לתקסד"א, ומצרף לכתב התביעה את המסמכים המהותיים התומכים בקיומו**.
79. בנוסף, הנתבעת תטען כי מחדלי כתב התביעה לציין את שיעור הנזק המיוחס לכל עוולה, כמו גם את מידת האחריות לנזק המיוחסת לכל מעוולת לכאורה, הם ליקויים המלמדים על סתמיות הטענה לקיומו של נזק.
80. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי גם אם נגרם לתובע נזק (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהוא נרפא לחלוטין בכתבת "המקור".
81. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי התובע לא ציין בכתב התביעה (אף לא בנספחיו) פרטים מספקים על נזקו הממוני הנטען (המוכחש), כנדרש בדיון.
82. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי התובע לא ציין בכתב התביעה (אף לא בנספחיו) פרטים מספקים על נזקו הממוני הנטען (המוכחש), כנדרש בדיון.
83. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי כל נזק (מוכחש) שהתובע טוען לקיומו, אינו קשור סיבתית לעובדות המוזכרות בו (ומוכחשות), המתארות (באופן כוללני ועמום) את מעשיה (המוכחשים כשלעצמם).
84. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי אשמו התורם של התובע - ולחלופין, אשמן של הנתבעות האחרות, או של גורמים אחרים - היה הסיבה המכרעת לנזק (ס' 64(2) לפקני"ז), והביא לקטיעת הקשר הסיבתי הנטען.
85. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי היא פטורה מאחריות לנזק הנטען, נוכח הגנות רבות העומדות לה לפי החוק, לפי חוק הפרטיות, לפי חוק ההטרדה ולפי הפקני"ז - הכל כמפורט בסעיפי כתב ההגנה הנוכחי.
86. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי גם אם תוטל עליה אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שהתובע חדל מלנקוט אמצעי כלשהו להקטין את נזקו, ולמצער לא נקט אמצעים סבירים להרים את הנטל המוטל עליו בהקשר זה, ולפיכך הנזק הנטען - ולמצער חלקו הארי - אינו בר פיצוי כלל.
87. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי גם אם תוטל עליה אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שתרומת התנהגותה לקרות הנזק נמוכה לאין שיעור מתרומת התנהגותו של התובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלל, ולמצער יש להפחיתם במידה ניכרת (ס' 68(א) לפקני"ז).

88. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי גם אם ייקבע שביצעה מעשה עוולה כלשהו - טענה המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שאין להטיל עליה אחריות לנזק הנטען, מאחר ואינו קשור במישרין למעשה (ס' 76(1) לפקנ"ז).
89. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי גם אם תוטל עליה אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי שמידת אחריותה לנזק נמוכה לאין שיעור ממידת האחריות של הנתבעות האחרות, או של גורמים אחרים, לו, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלל, ולמצער יש להפחיתם במידה ניכרת (ס' 84 לפקנ"ז).
90. **בנוסף, או לחלופין**, הנתבעת תטען כי גם אם תוטל עליה אחריות לנזקו של התובע - אחריות המוכחשת מכל וכל, כאמור - הרי בשל מעשיו הפגומים של התובע - החל במלחמה התקשורתית הנבזית שאסר עליה, המשך בשיבוש הניכר של מהלכי משפט שעסק בו, וכלה בהוצאת דיבתה - מן הדין שלא לחייבה בפיצויים כלל, ולמצער יש להפחיתם במידה ניכרת (ס' 22 לחוק).
91. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 12 לכתב התביעה.**
92. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 13 לכתב התביעה**, ותחזור על טענתה כי לתובע לא נגרם כל נזק.
93. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 14 לכתב התביעה**, למעט הטענה בדבר הוותק המקצועי של התובע בתחום עיסוקו, המוכחשת מחוסר ידיעת הפרטים.
94. **הנתבעת אינה מכחישה את האמור בס' 15 לכתב התביעה.**
95. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 16 לכתב התביעה**, למעט הטענה בדבר מועדי עבודתה של חסון בערוצים שצוינו, המוכחשת מחוסר ידיעת הפרטים.
96. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 17 לכתב התביעה.**
97. **הנתבעת דוחה, מכחישה ומתנגדת לנטען ומבוקש בס' 18א ו-110 לכתב התביעה**, ותחזור על כלל טענותיה לעיל לעניין הנזק.
98. **הנתבעת דוחה, מכחישה ומתנגדת לנטען ולמבוקש בס' 18ב ו-111 לכתב התביעה**. בהקשר זה תחזור הנתבעת על טענותיה לעיל, לפיהן טענת הרומן היא שקרית ומוכחשת, ואפילו הייתה אמיתית (והיא אינה), לא היה בה כדי לבסס את הסכמתה של הנתבעת למעשים המיניים שהתובע ביצע בה וכלפיה.
99. **בנוסף, הנתבעת תדגיש כי הטענה בס' 18ב. לכתב התביעה כי "מערכת יחסים זו החלה חודשים ארוכים לפני שהתובע מילא חוות דעת בעניינה" עומדת בסתירה, בין השאר, לנטען בס' 23 ו-27 לכתב התביעה, ולנטען על ידי התובע בהזדמנויות אחרות (ראי והשווי לציטוטים ולהפניות בס' 72-73 לעיל).**
100. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 19 לכתב התביעה**, ותחזור על טענותיה כי דין התביעה כנגדה להיות מסולקת על הסף, ולחלופין - לגופה.
101. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 20 לכתב התביעה.**
102. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 21 לכתב התביעה**, ותוסיף כי אותה עת החליטה לסייע בקידום מועמדותו של התובע בהתמודדותו בבחירות לראשות לשכת עורכי הדין. בהדרגה, הפכה הנתבעת לחלק מחוג מצומצם של מקורבים לתובע, שהוסיף לסייע לו בתקופת כהונתו, לאחר היבחרו (לרוב בהדרכת עו"ד ורד כהן). על רקע זה נוצר בין התובע לבין הנתבעת קשר חברי-משפחתי, והנתבעת אף הצהירה כי התובע הוא כמו אב בשבילה.
103. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 22 לכתב התביעה**. הנתבעת תדגיש כי השיחות וההתכתבויות בינה לבין התובע שיקפו אף את הקשר המקצועי ביניהם, והתקיימו בזיקה למספר הליכים ולקוחות. זולת העובדה שהשניים ייצגו במקביל ובמשותף בהליכים הנוגעים לחסידות גור (הנתבעת בנושא קטינים ונוער בסיכון, והתובע בהליכים פליליים), הרי שהיו ביניהם קשרים מקצועיים בזיקה ללקוחות ולעניינים נוספים. בשל מגבלות חיסיון, לא תוכל הנתבעת להציג את מלוא הראיות בעניין.

- **מכתב של עו"ד מייצג, אשר ס' 7 בו מציין את הזיקה בין התובע לנתבעת, וכן מס' תכתובות בין הנתבעת לבין לקוחות, מצ"ב כנספח "6" לכתב ההגנה**

104. הקשרים המקצועיים בין הנתבעת לבין התובע הם ששימשו בסיס לחוות הדעת שהגיש בעניינה לוועדה לבחירת שופטים, בה כתב על הנתבעת כי היא "ניחנה בידע מקצועי טוב בתחומים בהם עוסקת", וכן דבריו בכתבה במקור לפיהם "חשבתי שהיא בתחום הזה טובה מאוד, וזה מה שכתבתי" (בחוות הדעת שמסר לוועדה) (עי' 15, ש' 6-7), ודבריו בראיון לפלג, לפיהם "הכרתי גם את ההיבטים המקצועיים אצל אותה עורכת דין" (עי' 3, ש' 15-16) ו- "היה לי קשר אישי עם אותה עורכת דין, אבל היה לי גם קשר מקצועי. ידעתי שהיא אשת מקצוע טובה" (עי' 3, ש' 5-7).

105. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 23 – 26 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ביום 28.6.2020 התובע תקף את הנתבעת בחדר הנוחיות של סניף רשת בתי הקפה "ארומה" בראשון לציון. בחודש ספטמבר 2021, או במועד סמוך לכך, התובע הטריד מינית את הנתבעת, וביום 13.12.21 הטריד אותה מינית, פעם נוספת. אלה, ורק אלה, היו, בלשונו המזעזעת של כתב התביעה, "המפגשים האינטימיים" בין התובע לבין הנתבעת.

106. בנוסף, הנתבעת תדגיש כי הטענה בדבר "מפגשים אינטימיים" שהתקיימו לכאורה בינה לבין התובע "בדירתה" או "במשרדו של התובע" היא לא רק טענה שקרית המוכחשת מכל וכל, אלא אף טענה שלא הועלתה מעולם, וממילא לא נתמכה, ואינה יכולה להיתמך, בראיות כלשהן.

107. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 27 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. את הטענה כי הפנייה נערכה "לאחר שהחל הקשר האינטימי בין השניים" מכחישה הנתבעת בידיעה כי קשר כאמור לא היה ולא נברא. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה ופרטיה, הנתבעת מאשרת כי ביקשה מהתובע למסור את חוות דעתו בעניינה לוועדה, וכי הסכים לבקשתה.

108. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 28 לכתב התביעה.

109. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 29 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת מכחישה מכל וכל את ממצאי בדיקת הפוליגרף המתוארים בסעיף ובנספח 1 לכתב התביעה, ומכחישה מחוסר ידיעה את הטענה כי התובע ביצע בדיקת פוליגרף. הנתבעת תוסיף ותטען כי גם אם ביצע התובע בדיקת פוליגרף כנטען (טענה המוכחשת מחוסר ידיעה, כאמור), הרי שממצאיה אינם ראיה קבילה. הנתבעת תוסיף ותטען כי אם, ככלל, אין ערובה מספקת לתקפות ומהימנות ממצאי בדיקת פוליגרף, הרי שבפרט כך הם הדברים מקום שהבדיקה מוזמנת על ידי נוגע בדבר מגורם פרטי (ולא נערכת במשטרה), והנבדק הוא סניגור פלילי מיומן, אשר חזקה כי הוא שולט ברזי הבדיקה, מכיר את חולשותיה ומגבלותיה, ויודע לנצלן לתועלתו.

110. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 30 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת מכחישה מכל וכל קיום של רומן ואת יחסי המין הנטענים, בין התובע לבינה. בנוסף, הנתבעת תטען כי "בהתנהלותו של התובע" לא נפל פגם מוסרי אחד, אלא אוסף גדול של פגמים מוסריים חמורים, ועל חלקם עליו לשאת גם באחריות משפטית. התובע תקף אותה מינית. התובע הטריד אותה מינית. התובע הוציא את דיבתה. התובע מתנכל לה. התובע מנסה להלך אימים עליה ועל מתלוננות אחרות. התובע שיבש מהלכי משפט. התובע הפר את חובותיו המקצועיות. התובע פגע באמון הציבור בלשכת עורכי הדין. התובע פגע באמון הציבור במערכת המשפט והשפיטה. גם בכתב התביעה, ובסעיף 30 בו, בפרט, התובע אינו מכה על חטא על כל אלה, אף לא על הצער והכאב הרבים שגרם במעשיו הפסולים.

111. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 31 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי לא נוהל נגד התובע שום מסע השמצה, ביזוי וכזב, ולבטח שלא על ידה.

112. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 32 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. את הטענות כי פנתה לתובע וביקשה ממנו כי ימליץ לוועדה לבחירת שופטים בעניינה, וכי לאחר בקשתה שינה את יחסו כלפיה, ואף הטריד אותה מינית, הנתבעת מאשרת.
113. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 33-37 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.
114. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 38 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תדגיש כי בהזדמנות המתוארת לא הכחיש התובע את ההאשמה, ולא העלה את טענת הרומן.
115. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 39 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תדגיש כי הטענה לפיה התובע "לא מסר גרסה מפורטת לקשריו... מחמת ההפתעה" היא מופרכת, כפי שמתגלה מיד בטענה העוקבת אותה, המתארת את התובע כמי שחרף אותו "הלם" הפתעה, מסוגל היה להפעיל את שיקול הדעת הדרוש להערכת הנסיבות המיטביות בהן כדאי שרעייתו תגלה על מעשיו הפסולים.
116. הנתבעת טוען כי התובע לא מסר באותה שיחה את בדיותיו הכוזבות על רומן בינו לבינה לא רק משום שאין בהן אמת, ולא רק משום שבדיות אלה נוסחו רק מאוחר יותר, בעצת יועצי תקשורת, אלא אף משום שלא ידע למי מהנשים שהטריד מינית התכוונה חסון בדבריה.
117. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 40 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי תגובתו הספונטנית של התובע היא תגובתו האותנטית, וכנראה הפעם האחרונה בה אמר בפומבי חלקים מן האמת בעניין שהיה נושא השיחה.
118. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 41 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תשוב ותטען כי את הטרדתו המינית של התובע כלפיה ביום 13.12.21 תיעדה בתמונת מסך בודדת (ובשום פנים ואופן לא "תמונות" ולא "סרטונים"), אותה לא הפיצה במרשתת, ולא פרסמה ברבים. הנתבעת תשוב ותטען כי מסרה את התמונה לעורך דינה, עדי כרמלי בלבד, כדי להיוועץ עמו בעניינה. הנתבעת אינה יודעת אם וכיצד הגיעה התמונה לידי חסון.
119. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 42 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תדגיש כי בניגוד לנטען בסעיף זה, בראיון האמור לא מסר התובע כי "הקשר האינטימי" בינו לבינה (המוכחש מכל וכל) "החל חודשים ארוכים טרם המועד בו ביקשה" את המלצתו. לאמיתו של דבר, באותו ראיון מסר התובע, מספר פעמים, כי הרומן (הבדוי והמוכחש) בינו לבין הנתבעת החל לפני 3-4 שנים (ע' 4, ש' 19-20; ע' 6, ש' 1-2).
120. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 43 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. הנתבעת מאשרת את הטענה כי קטע משיחתה עם חסון שודר באותו פרסום.
121. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 44-47 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.
122. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 48 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. הנתבעת מאשרת את הטענה כי קטע משיחתה עם חסון שודר באותו פרסום.
123. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 49 ו-50 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.
124. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 51 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. את הטענות כי בין התובע לבינה התקיים "קשר מיני ממושך לרבות בביתה", כי לתובע "מצבור ראיות בעניין", לרבות "איכונים מאיתוראן שיוכלו לאמת את גרסתו" וכי הוא "יודע פרטים מוכמנים שיוכיחו את טענותיו" - מכחישה הנתבעת מכל וכל, בידיעה כי הם שקריים.
125. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 52-57 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.

126. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 58 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. הנתבעת מאשרת את הטענה כי התובע הגיש כנגדה תלונה, במועד שנגקב. הנתבעת מאשרת כי העתק התלונה שצורף כנספח לכתב התביעה הולם בתוכנו את תוכן תלונת התובע כנגדה, כפי שהופץ במרשתת.
127. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 59-62 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.
128. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 63 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. את הטענות כי בין התובע לביתה היה קשר אינטימי וכי "הכול נעשה בהסכמה" הנתבעת מכחישה מכל וכל, בידיעה כי הן שקריות. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טען כי מעולם לא טענה כי היא והתובע נפגשו "רק במקומות פומביים", וכן תדגיש כי איכונים של רכב התובע מתחת לביתה אינם מוכיחים כי היה בביתה, ולבטח שאינם מוכיחים קיומו של "רומן" בין השניים.
129. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 64 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טען כי בעודו מצוי בחדר החקירות, פורסמה באמצעי תקשורת רבים, ההודעה הבאה, מטעמו של התובע:

סוף כל סוף נחקרה התלונה שהגשתי כבר לפני ארבעה חודשים, על עלילת הדם המרושעת והנבזית שפורסמה נגדי, ואני סמוך ובטוח שהאמת תצא לאור. לא אשלים עם תרבות השקר, תרבות בה כל האמצעים 'כשרים', כולל להעליל, למחוק ולהרוס חיים של אדם, רק כי דעתו שונה, ולא אשקוט עד שעורכת הדין וגם שולחיה - שעשו לי חיסול ממוקד באופן המכוון והבזוי ביותר - יבואו על עונשם. ולהם אני אומר. לא הצלחתם ולא תצליחו להרוס אותי. מתוך הכאב העצום שגרמתם לי, לאשתי ולבנותי, יצאנו חזקים יותר, מלוכדים יותר ונחושים יותר להילחם על האמת.

■ הפרסומים באמצעי התקשורת בעקבות ההודעה מחדר החקירות מצ"ב כנספח "ז" לכתב ההגנה

130. הנתבעת טען כי (גם) בפרסומים אלה התובע הוציא דיבתה, ומתוכנה הדיבתי של ההודעה מטעמו הבינה כי החל לחדש את ניסיונותיו לפגוע בה. כיוון שהעריכה כי בנסיבות אלה גבר הסיכון לכך שזהותה תיחשף על כורחה ובנסיבות שייבחרו עבורה, היא נאלצה להתראיין לפלג ביום 17.6.23, בפנים גלויות. בהחלטה זו ביקשה להתחיל בצמצום הנזקים שהתובע גרם לה, בראש וראשונה באמצעות מעבר ממצב של המתנה לחלוף הגל העכור, להגנה פעילה על שמה הטוב מפני חבטות שקריות נוספות. בהתאם, ימים ספורים לאחר הריאיון לפלג, הגישה הנתבעת תלונה במשטרה כנגד התובע.
131. הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 65 לכתב התביעה. הנתבעת מאשרת כי התראינה לפלג (כאמור, תמלול הריאיון מצורף כנספח "1" לכתב ההגנה) וכי הריאיון שודר במועד הנקוב, וכן מאשרת כי במהלך הריאיון אמרה, בין השאר, את הדברים שצוטטו בסעיף.
132. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 66 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת שבה ומאשרת את אמיתות דבריה בריאיון לפלג. הנתבעת כופרת בטענה כי בדבריה טמונה סתירה.
133. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 67 לכתב התביעה, ודוחה בשאט נפש את תיאור תקיפתה המינית כ"מפגש מיני בבית הקפה... בהסכמה מלאה". מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טען כי אין מאום בטענה כי בסמוך למועד הריאיון עם פלג "נזכרה" כי התובע תקף אותה בסניף ארומה, זולת בלבול מביך בין מציאות כהווייתה לבין "מציאות" תקשורתית. לאמיתו של דבר, הנתבעת מסרה על דבר התקיפה לעורך דינה, עדי כרמלי, בסמוך למועד התרחשותה, וכן מסרה על דבר התקיפה לחסון. לפיכך, מועד מסירת עובדת התקיימותו ברבים אינו המועד בו "נזכרה" הנתבעת במעשה התקיפה. הנתבעת לא יכולה להיזכר בו, משום שלא הצליחה לשכוח אותו אפילו לרגע, מיום התרחשותו ואילך, וספק אם אי פעם תצליח לשכוח.

134. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 68 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת מכחישה מכל וכל שקיימה עם התובע מפגשים בביתה "למטרות מיניות". הנתבעת טוען כי לא סברה שהיה מקום להתייחס בפומבי לעובדות ביחס לקשריה המקצועיים עם התובע, קודם שנשאלה עליהן, וכי משנשאלה בעניין על ידי פלג, השיבה לו את שהשיבה.
135. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 69 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי יש להצטער על כך שהזיותו הדיבתיות של התובע שבות ומוצאות את דרכן לכתבי טענותיו. הנתבעת טוען כי שום יריב פוליטי של התובע לא "יזם" או "עודד" אותה לחשוף את פגיעותיו המיניות של התובע בה. מדובר בטענות דיבה בעלמא, המשקפות את "מיטב" פגמיו של התובע.
136. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 70 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. את הטענה כי חסון "שידדה את גירסת הנתבעת 1" מכחישה הנתבעת מכל וכל, בידיעה כי היא שקרית (ידיעה אותה היא חולקת עם התובע, כפי שניתן ללמוד גם מס' 8 לכתב התביעה). מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי שקריות הטענה נלמדת אף מכתב התביעה עצמו, המייחס לחסון אמירות רבות ומגוונות, בשלל פרסומים, מבלי שנטען, אפילו ביחס לאחת מהן, כי תוכן הדברים נמסר לחסון מפי הנתבעת דווקא.
137. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 71-73 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי הכתבה, ותכנית "המקור" במהלכה שודרה (אשר כללה, זולת שידור הכתבה, גם ראיון באולפן, עם עו"ד ורד כהן, מקורבת לחימל), הדהדו את "ממצאיו" ו"מסקנותיו" של "תחקיר" שקרי ומוטה, שעיקר מקורותיו היו התובע וחבר מרעיו, ומעלתו יוצאת הדופן התבטאה בעיוות וסילוף עובדות שיטתי, במטרה להציגן כראיות "לביסוס" שקרי התובע כי הנתבעת העלילה עליו עלילת שווא. בחתירה להגשמת מטרה "קדושה" זו, התובע ושאר הנתבעים, לרבות דרוקר וערוץ 13, הוציאו את דיבת הנתבעת, פגעו בפרטיותה, הטרידו אותה מינית, ושיבשו הליכי משפט, הכל כמפורט באריכות בכתב התביעה שהעתק ממנו צורף כנספח "4" לכתב ההגנה.
138. הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 74 לכתב התביעה. הנתבעת מאשרת כי המסקנה המתוארת עולה במובהק מצפייה בכתבה, ובתכנית המקור במסגרתה שודרה.
139. הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 75 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים. את הטענות כי רקמה עלילה נפסדת, כי פרסמה והדהדה אותה "בעשרות הזדמנויות" וכי בשל כך נגרם לתובע נזק מכחישה הנתבעת מכל וכל, בידיעה כי הן שקריות.
140. הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 76 לכתב התביעה. אין ממש בטענת התובע כי לא נדרש לפרט את עילות התביעה בכתב תביעה. טענת התובע נסמכת על הרישא לתקנה 14(א) לתקסד"א, תוך התכחשות לאמור בחמשכה, כמו גם למסקנה ההפוכה המתחייבת מצירוף תקנות 6, 24 ו-25 לתקסד"א, ויש לדחותה אף לאור תכליות תקסד"א בכללותן, עליהן ניתן ללמוד אף מתקנה 1 לתקסד"א.
141. הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 77-79 לכתב התביעה.
142. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 80 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת טוען כי התובע אינו רשאי להעלות בכתב התביעה טענה שבעובדה סותרת או חלופית, זולת אם אימת בתצהיר כי העובדות כהזיותן אינן ידועות לו (השווי תקנה 27 לתקסד"א). כיוון שלא הוגש תצהיר בצוותא חדא עם כתב התביעה, יש לדחות את טענותיו העמומות של התובע לפיהן הנתבעת "פרסמה ו/או גרמה לפרסום לשון הרע", וכי עוולה כלפיו "בפרסום ו/או במסירת הידיעה לפרסום" בעניינים שונים.
143. בנוסף, החלוקה של סי' 80 לכתב התביעה היא מלאכותית וכוללת "פירוק" אמירות המיוחסות לה, וחזרה מיותרת על מרכיבים שלהן. בחירה מוזרה זו של התובע לא נועדה אלא לשני אלה: "ניפוח" טענותיו, ופגיעה ביכולתה של הנתבעת להתגונן כדבעי מפני התביעה. בהתאם, בית המשפט הנכבד

מתבקש להפעיל את סמכותו לפי סעיף 46(א) לתקסד"א, ולהורות על תיקון הסעיף, כדי להבטיח קיומו של הליך שיפוטי ראוי והוגן.

144. **בכפוף לנטען בס' 142 לעיל, הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 80א. לכתב התביעה.** מבלי

לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי ביום 13.12.21, עת שהתה בחופשה בחו"ל, התקשר אליה התובע, והיא ענתה לשיחתו שעה שהיא יושבת בבית קפה סמוך לדואומו של מילנו. לאחר שוודא כי היא בחו"ל, אמר לה התובע כי ישוב ויתקשר אליה בעוד מספר דקות. הוא התקשר בשיחת וידאו כרבע שעה אחר כך, ומשהנתבעת השיבה לשיחה, נדהמה לראותו כשמכנסיו מופשלים, ואיבר מינו בידו. המומה מעזות פניו ומבוישת, תיעדה הנתבעת את עבירת המין שביצע בה בדרך של צילום תמונת מסך.

145. **בנוסף, הנתבעת תטען כי לא היה בפרסום כלשהו של דברים אלה או עיקריהם - פרסום שכאמור כלל לא צוין בכתב התביעה ועצם קיומו מוכחש מכל וכל - משום הוצאת לשון הרע על התובע, שכאמור, אפילו לא ציין בכתב התביעה מהן המלים בהן הנתבעת עשתה שימוש, המהוות לשון הרע כלפיו.**

146. **לחלופין,** הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שתכנה היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 14 לחוק.

147. **בנוסף, או לחלופין,** הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהם פורסמו בתום לב, בנסיבות בהן היחסים בינה לבין הנשים אליהן הופנה הפרסום הטילו עליה חובה מוסרית וחברתית לעשותו, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(2) לחוק.

148. **בנוסף, או לחלופין,** הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה, וכן של הנשים אליהן הופנה הפרסום, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(3) לחוק.

149. **בנוסף, או לחלופין,** הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא הייתה ועודנה משוכנעת באמיתותה של לשון הרע, ועל כן אין לחייבה בפצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(2) לחוק.

150. **בנוסף, או לחלופין,** הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא לא התכוונה לפגוע בתובע, ועל כן אין לחייבה בפצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(3) לחוק.

151. **בכפוף לנטען בס' 142 לעיל, הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 80ב. לכתב התביעה.** מבלי

לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת כופרת בכך שאי פעם טענה כי התובע "גרר" אותה לשירותים. הנתבעת תוסיף ותטען כי ביום 28.6.2020 התובע תקף אותה בחדר הנוחיות של סניף רשת בתי הקפה "ארומה", במתחם בימ"ש השלום בראשון לציון. באותו יום פקדה הנתבעת את הסניף, בסמוך למועד שנקבע לדיון בביהמ"ש באחד התיקים שבטיפולו. התובע ישב מתוך לסניף בצד שולחן ומשהבחין בנתבעת, הזמינה לקפה. הנתבעת נענתה ושניהם נכנסו אל הסניף ונעמדו בתור לקופה הקרובה לחדר הנוחיות. לאחר שעורכי דין פנו אליו בבקשה להצטלם עימו, התובע סימן לנתבעת לסור לאזור מבודד מהקהל, המוביל אל אזור חדר הנוחיות. הנתבעת צעדה לכיוון שסימן, מאחר שסברה כי ביקש לשוחח עימה בדיסקרטיות. משניצבו שניהם בסמוך לדלת הפתוחה של חדר הנוחיות המותאם לשימוש נכים, התובע תפס בידה, והיא מצאה עצמה בתוך חדר הנוחיות, כשהוא שעון בגבו על הדלת הסגורה. כאן הפך התובע אליה, והפעיל כוח רב. הוא אחז בידה השמאלית של הנתבעת בחוזקה, הכאיב לה, ובכוחו הפיזי העודף צמצם במהירות את המרחק ביניהם, כפה עליה לגעת בידה הימנית באיבר מינו וניסה לנשקה.

משהבחין בבהלה שאחזה בה, הוא הרפה. הנתבעת לא תוכל לשכוח לעולם את סערת הרגשות שאחזה בה, כשנמלטה מחדר הנוחיות כל עוד רוחה בה.

152. בנוסף, הנתבעת תטען כי לא היה בפרסום כלשהו של דברים אלה או עיקריהם - פרסום שכאמור כלל לא צוין בכתב התביעה ועצם קיומו מוכחש מכל וכל - משום הוצאת לשון הרע על התובע, שכאמור, אפילו לא ציין בכתב התביעה מהן המלים בהן הנתבעת עשתה שימוש, המהוות לשון הרע כלפיו.

153. לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שתוכנה היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 14 לחוק.

154. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהם פורסמו בתום לב, בנסיבות בהן היחסים בינה לבין הנשים אליהן הופנה הפרסום הטילו עליה חובה מוסרית וחברתית לעשותו, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(2) לחוק.

155. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב לשם הגנה על עניין אישי אשר שלה, וכן של הנשים אליהן הופנה הפרסום, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(3) לחוק.

156. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא הייתה ועודנה משוכנעת באמיתותה של לשון הרע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(2) לחוק.

157. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא לא התכוונה לפגוע בתובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(3) לחוק.

158. בכפוף לנטען בס' 142 לעיל, הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 180. לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תשוב על הכחשתה לקיומה של מערכת יחסים מינית "אינטימית הדדית ומוסכמת" בין התובע לבינה, וכן על טענתה כי עצם קיומה (המוכחש מכל וכל) אינו רלבנטי ליסוד ההסכמה הדרוש. הנתבעת מאשרת כי הן תקיפתה על ידי התובע בסניף ארומה, הן מעשה ההטרדה המינית שביצע בה ביום 13.12.21 נעשו "באופן פתאומי", עד כמה שטענה זו מכוונת לכך שנעשו ללא הסכמתה, ומבלי שצפתה את התרחשותם הקרובה.

159. בנוסף, הנתבעת תטען כי עד כמה שהדברים המיוחסים לה בס"ק זה חורגים מהדברים המיוחסים לה בס' 80א. ו- 80ב. לכתב התביעה, הרי שלא היה בפרסום כלשהו שלהם - פרסום שכאמור כלל לא צוין בכתב התביעה ועצם קיומו מוכחש מכל וכל - משום הוצאת לשון הרע על התובע, שכאמור, אפילו לא ציין בכתב התביעה מהן המלים בהן הנתבעת עשתה שימוש, המהוות לשון הרע כלפיו.

160. לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של הדברים הבלתי מוגדרים שיוחסו לה בס"ק זה משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שתוכנה היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 14 לחוק.

161. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של הדברים הבלתי מוגדרים שיוחסו לה בס"ק זה משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהם פורסמו בתום לב, בנסיבות בהן היחסים בינה לבין הנשים אליהן הופנה הפרסום הטילו עליה חובה מוסרית וחברתית לעשותו, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(2) לחוק.

162. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של הדברים הבלתי מוגדרים שיוחסו לה בס"ק זה משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם

- (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה, וכן של הנשים אליהן הופנה הפרסום, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(3) לחוק.
163. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של הדברים הבלתי מוגדרים שיוחסו לה בס"ק זה משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב רק כדי להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(10) לחוק.
164. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של הדברים הבלתי מוגדרים שיוחסו לה בס"ק זה משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא הייתה ועודנה משוכנעת באמיתותה של לשון הרע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(2) לחוק.
165. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של הדברים הבלתי מוגדרים שיוחסו לה בס"ק זה משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא לא התכוונה לפגוע בתובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(3) לחוק.
166. בכפוף לנטען בס' 142 לעיל, הנתבעת מכחישה חלק מהנטען בס' 480. לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תשוב על טענתה כי מה שהתקיים בין התובע לבניה לא היה "מגעים אינטימיים", אלא פגיעות מיניות. הנתבעת מאשרת כי התובע הטריד אותה מינית בעקבות הבקשה.
167. בנוסף, הנתבעת תטען כי לא היה בפרסום כלשהו של דברים אלה או עיקריהם - פרסום שכאמור כלל לא צוין בכתב התביעה ועצם קיומו מוכחש מכל וכל - משום הוצאת לשון הרע על התובע, שכאמור, אפילו לא ציין בכתב התביעה מהן המלים בהן הנתבעת עשתה שימוש, המהוות לשון הרע כלפיו.
168. לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שתוכנה היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 14 לחוק.
169. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהם פורסמו בתום לב, בנסיבות בהן היחסים בינה לבין הנשים אליהן הופנה הפרסום הטילו עליה חובה מוסרית וחברתית לעשותו, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(2) לחוק.
170. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה, וכן של הנשים אליהן הופנה הפרסום, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(3) לחוק.
171. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא הייתה ועודנה משוכנעת באמיתותה של לשון הרע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(2) לחוק.
172. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא לא התכוונה לפגוע בתובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(3) לחוק.
173. בכפוף לנטען בס' 142 לעיל, הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 80. לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תשוב ותכחיש כי בין התובע לבניה היה "קשר אינטימי-מיני" וממילא, כך תטען, טענתו החפוכה היא כזב שהובא לשער בת רבים ממחוזות הבידוי וההמצאה, בדחיפת אימת הדין וכדי להשחיר את פניה.

174. בנוסף, הנתבעת תטען כי לא היה בפרסום כלשהו של דברים אלה או עיקריהם - פרסום שכאמור כלל לא צוין בכתב התביעה ועצם קיומו מוכחש מכל וכל - משום הוצאת לשון הרע על התובע, שכאמור, אפילו לא ציין בכתב התביעה מהן המלים בהן הנתבעת עשתה שימוש, המהוות לשון הרע כלפיו.
175. לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שתוכנה היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 14 לחוק.
176. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהם פורסמו בתום לב, בנסיבות בהן היחסים בינה לבין הנשים אליהן הופנה הפרסום הטילו עליה חובה מוסרית וחברתית לעשותו, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(2) לחוק.
177. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה, וכן של הנשים אליהן הופנה הפרסום, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(3) לחוק.
178. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומם (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב רק כדי להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(10) לחוק.
179. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא הייתה ועודנה משוכנעת באמיתותה של לשון הרע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(2) לחוק.
180. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של דברים אלה או עיקריהם משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא לא התכוונה לפגוע בתובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(3) לחוק.
181. בכפוף לנטען בס' 142 לעיל, הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 180. לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי התובע שינה את גרסתו יותר משלוש פעמים.
182. בנוסף, הנתבעת תטען כי לא היה בפרסום כלשהו של טענה זו - פרסום שכאמור כלל לא צוין בכתב התביעה ועצם קיומו מוכחש מכל וכל - משום הוצאת לשון הרע על התובע, שכאמור, אפילו לא ציין בכתב התביעה מהן המלים בהן הנתבעת עשתה שימוש, המהוות לשון הרע כלפיו.
183. לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של טענה זו משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שתוכנה היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 14 לחוק.
184. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של טענה זו משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא פורסמה בתום לב, בנסיבות בהן היחסים בינה לבין הנשים אליהן הופנה הפרסום הטילו עליה חובה מוסרית וחברתית לעשותו, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(2) לחוק.
185. בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של טענה זו משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומה (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה, וכן של הנשים אליהן הופנה הפרסום, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(3) לחוק.

186. **בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של טענה זו משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שפרסומה (המוכחש) לא חרג מתחום הסביר, ומכל מקום נעשה בתום לב רק כדי להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן, ועל כן עומדת לה ההגנה הקבועה בס' 15(10) לחוק.**
187. **בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של טענה זו משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא הייתה ועודנה משוכנעת באמיתותה של לשון הרע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(2) לחוק.**
188. **בנוסף, או לחלופין, הנתבעת תטען כי גם אם היה בפרסום (מוכחש) כלשהו של טענה זו משום הוצאת לשון הרע על התובע (טענה המוכחשת מכל וכל), הרי שהיא לא התכוונה לפגוע בתובע, ועל כן אין לחייבה בפיצויים כלשהם, בהתאם לס' 19(3) לחוק.**
189. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 81 לכתב התביעה.**
190. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 82-86 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.**
191. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 87 לכתב התביעה.**
192. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 88 לכתב התביעה.** מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי אין שום יסוד במציאות לטענה כי חזרה על לשון הרע המיוחסת לה (ומוכחשת מכל וכל) "מספר רב של פעמים", אף לא לטענה כי עשתה כן בכסות "כביכול עיתונאית-אובייקטיבית".
193. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 89 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.**
194. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 90 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.**
195. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 91-92 לכתב התביעה.**
196. **הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 93 ו-95 לכתב התביעה.** לעניין זה תפנה הנתבעת לטענותיה בס' 56-47 לכתב ההגנה וכן 90-78 לכתב ההגנה.
197. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 94 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.**
198. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 96 ו-97 לכתב התביעה.**
199. **הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 98 ו-99 לכתב התביעה.** לעניין זה תפנה הנתבעת לטענותיה בס' 59-57 וכן 90-78 לכתב ההגנה.
200. **הנתבעת מכחישה את הנטען בסעיף 100 לכתב התביעה.** מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי מדובר בטענה משפטית עצלה וסתמית - לקויה עמוקות בניסוחה ("בין היתר"? באמת? "כל החובות החקוקות שצוינו לעיל"? בא מתי?), וחסרת כל זיו אחיזה בדין (כללי תקנון האתיקה המקצועית של מועצת העיתונות, אם להם כיוונה הטענה המוזרה הזו, לא רק שאינם חלים על הנתבעת, אלא שאינם כלל בגדר חיקוק).
201. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 101 לכתב התביעה, מחוסר ידיעת הפרטים.**
202. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 102 לכתב התביעה.** הנתבעת תטען כי אכן קשה לכמת נזק שאינו קיים.
203. **הנתבעת אינה מכחישה את הנטען בס' 103 לכתב התביעה, למעט את הטענה כי המובאה מדברי כב' השופט לוין נוגעת לעניינו.**
204. **הנתבעת מכחישה את הנטען בס' 104 לכתב התביעה.** מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תדגיש כי הניסוח הכוללני של סעיף זה, בזיקה למידת האחריות (המוכחשת) לנזק (המוכחש) של כל אחת מהנתבעות, והקשר הסיבתי בינו לבין מעשיהן, הוא ביטוי מובהק הן של אחד מליקויי החוזרים של כתב התביעה, הן של חולשת טענות התובע. הנתבעת תוסיף ותטען כי כל נזק (מוכחש) שנגרם לתובע, נגרם כולו או עיקרו באשמו, וכלל לא באשמה, ומכל מקום – אין לו כל זיקה סיבתית למעשה ממעשיה.

205. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 105 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי אילו היה נגרם לתובע נזק ממוני כלשהו, חזקה עליו שהיה עומד בחובתו לפי תקנה 15(א) לתקסד"א, ומצרף לכתב התביעה את המסמכים המהותיים התומכים בקיומו. הנתבעת תוסיף ותטען כי כל נזק (מוכחש) שנגרם לתובע, נגרם כולו או עיקרו באשמו, וכלל לא באשמה, ומכל מקום – אין לו כל זיקה סיבתית למעשה ממעשיה.

206. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 106 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי לא רק נזק (מוכחש) למוניטין, אלא אף עצם קיומו (המוכחש) של ("נכס" רוחני שהוא) מוניטין לתובע לפיו הינו " עורך דין ישר והגון שבמעשיו מעולם לא דבק רבב", הוא עניין שאינו מן המפורסמות. אולם גם בעניין זה לא טרח התובע לממש את חובתו לפי תקנה 15(א) לתקסד"א, ולצרף לכתב התביעה את המסמכים המהותיים התומכים בקיומו של המוניטין הנטען, והפגיעה בו. הנתבעת תוסיף ותטען כי כל נזק (מוכחש) שנגרם למוניטין (המוכחש) של התובע כנטען, נגרם כולו או עיקרו באשמו, וכלל לא באשמה, ומכל מקום – אין לו כל זיקה סיבתית למעשה ממעשיה.

207. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 107 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי כל כאב וסבל שנגרמו לתובע (ומוכחשים), נגרמו כולם או עיקרם באשמו, וכלל לא באשמה, ומכל מקום – אין להם כל זיקה סיבתית למעשה ממעשיה.

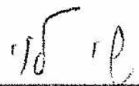
208. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 108 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי כל פגיעה בפרטיות ובאוטונומיה שנגרמו לתובע (ומוכחשים), נגרמו כולן או עיקרן באשמו, וכלל לא באשמה, ומכל מקום – אין להן כל זיקה סיבתית למעשה ממעשיה.

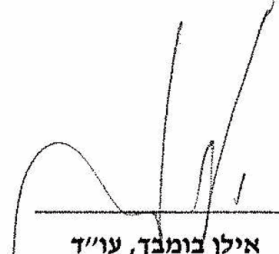
209. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 109 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנתבעת תטען כי אמת דיברה, ולא כיוונה לפגוע.

210. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הנטען בס' 113 לכתב התביעה. הנתבעת תטען כי אם תחויב בהוצאות מטעם כלשהו, הרי שבית המשפט הנכבד מתבקש להפעיל את סמכותו לפי תקנה 151 לתקסד"א, ולהפחית את שיעורן, בשל התנהגות התובע.

ד. סוף דבר

211. יסודו של כתב התביעה בפשע, מניעי הגשתו פסולים ומטרות הגשתו נפסדות. אילו היכה התובע על חטא, היה נמנע מלעשות שימוש בהליכי משפט כדי להלך אימים על הנתבעת ועל מתלוננות אחרות. יש לדחות תביעת סרק זו על הסף, ולחלופין – לגופה, ולחייב את התובע בהוצאות לדוגמא.

שי לוי, עו"ד

אילן בומבך, עו"ד

אילן בומבך ושות', משרד עורכי-דין
ב"כ הנתבעת 1

יפוי כח

אני עו"ד הילה יחזקאל, ת"ז: 24663300 ממנה בזה את עו"ד אילן בומבדן /או יריב רונן /או מירי בומבדן /או שמוליק ספיר /או שגיא רחמים /או שי לוי /או צליל ויינשטיין /או אשר אדרי, כל אחד מהם לחוד, להיות באי כוחי בעניין:

הליכים משפטיים בזיקה לעו"ד אבי חימי ומר רביב דרוקד וערוץ רשת 13.

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל, יהיו באי כוחנו רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן ומקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד, /או כל בקשה, כתב טענות, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, עתירה, הודעה, תובענה או כל הליך אחר הנוגע /או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל, ומבלי לפגוע באמור גם להודות /או לכפור מי במשפטים פלייט.
2. לחתום על /או לשלוח התראות נוטריוניות או אחרות, לדרוש הכרזת פשיטת רגל, או פרוק גוף משפטי ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הנ"ל.
3. לבקש ולקבל חוות דעת רפואית מכל רופא או מוסד שבדק אותי או חוות דעת אחרת הנוגעת לעניין הנ"ל.
4. להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי דין, ועדות או טריבונאליים מעין שיפוטניים למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים עד לערכאה אחרונה.
5. למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות ולחתום על שטר בוררין כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמועיל.
6. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שקול דעתו של בא כחי ולחתום על פשרה כזו בבהמ"ש או מחוצה לו.
7. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בימ"ש ושכר טרחה עו"ד, לקבל בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמתאים.
8. להוציא לפועל כל פס"ד או החלטה או צו לדרוש צווי מכירה או פקודת מאסר, לעשות כל פעולות המותרות על-פי חוק ההוצאה לפעל.
9. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר בא כחי ימצא לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
10. להופיע בשמי ולייצגני בפני רישם הקרקעות, בלשכת רישום מקרקעין, לחתום בשמי במקומי על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמי כל עיסקה (דיספוזיציה) המוכרת על-ידי החוק וליתן הצהרות, קבלות ואישורים לקבל כל מסמך שאני רשאי לקבלו על-פי דין.
11. לייצגני ולהופיע בפני רישם החברות, רישם השותפויות ורישם אגודות שיתופיות, לחתום בשמי במקומי על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישומי או מחיקתו של כל גוף משפטי ולטפל בכל דבר הנוגע לו ולבצע כל פעולה קשה לאותו גוף משפטי.
12. לטפל בשמי בכל הקשור לרישום פטנט, סימני מסחר וכן בכל זכויות אחרות המוכרות על ידי החוק.
13. להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפרסם ולמנות אחרים במקומם לנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם ענייני הנ"ל מאשר את מעשיו אות מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.

ולראיה באתי על החתום, היום: 07.04.24

הילה יחזקאל, עו"ד

הנני מאשר את חתימת מרשתי הנ"ל.

אילן בומבדן, עו"ד

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

שם המסמך	עמוד
נספח 1: נספח 1 תמלול ריאיון הנתבעת עם פלג (עמודים 26 עד 44)	26
נספח 2: נספח 2 תמלול תוכנית המקור מיום 26.3.24 (עמודים 46 עד 85)	46
נספח 3: נספח 3 פרסומים בדבר הגשת תביעת התובע כנגד הנתבעת (עמודים 87 עד 108)	87
נספח 4: נספח 4 כתב התביעה בתא 43821-07-24 (עמודים 110 עד 365)	110
נספח 5: נספח 5 תמלול ריאיון התובע עם פלג מיום 31.1.23 (עמודים 367 עד 382)	367
נספח 6: נספח 6 מסמכים שעניינם קשר מקצועי (עמודים 384 עד 391)	384
נספח 7: נספח 7 הפרסומים באמצעי התקשורת בעקבות ההודעה מחדר התקירות (עמודים 393 עד 407)	393

